

har vedtaget en Lov, der bar ganske andre Principper i sig, end denne Lov gør. Det Præg, der hviler over Retsreformen, kunne vi ikke slette ved at slette Navnet. Det forekommer mig, at Indholdet svarer for en Del til Navnet, og hvis man vil have Navnet væk, hvis man vil have sine Følelser tilfredsstillende i den Retning, saa bør man gaa videre og rette Indholdet og rette det i Overensstemmelse med de Grund-sætninger, som Folketinget tidligere har udtalt, og som den højtærede Minister selv har været med til at føre frem. Jeg synes, det vilde have været værdigt for den højtærede Justitsminister som Medlem af Folketingets Ministerium at benytte Lejligheden til at fremkomme med et Lovforslag, som ændrede de Fejl, der utvivlsomt, set fra et frisindet og demokratisk Standpunkt, klæbe ved denne Lov. Det forekommer mig, at dette vilde være den Maade, hvorpaa den højtærede Justitsminister og den høje Regering i det hele taget bedst kom i Kontakt med Følelserne. Det, der her sker, kan man ikke tillægge nogen som helst Betydning. Hvad enten Navnet staar under, eller det ikke staar under, det kan være temmelig ligegyldigt, naar Indholdet bliver det samme. Og om disse Trykfejl eller redaktionelle Unøjagtigheder blive rettede eller ikke, kan ogsaa være temmelig ligegyldigt. Det er det Princip, hvorpaa Loven er bygget, man burde have taget med; saa var man kommen i bedre Kontakt med de Følelser, som siges at skulle ligge til Grund for denne Handling. Saa længe denne Lov staar som kun Halvdelen af det, der tilkommer Folket ifølge Grundloven, og saa længe denne Lov skæmmes af Overklassenævninger, saaledes at den store Befolkning i mange Tilfælde, hvor det gælder de sociale Spørgsmaals Behandling for Retten, vil staa temmelig værgeløs, prisgivet Overklassen, saa længe kan det, synes det mig, være ligegyldigt, hvilket Navn der staar under denne Lov, og om der i Loven skulde staa et Komma for meget eller et „der“ i Stedet for et „som“.

Med det samme jeg har Ordet, kunde jeg ønske at stille en Forespørgsel til den højtærede Justitsminister, som har nogen Forbindelse med denne Sag. Den højtærede Justitsminister udstedte den 14. og 15. Oktober to Cirkulærer. Det ene var et Cirkulære til samtlige Retsbetjente, der ophævede den Tilladelse, deres Kontorpersonale har til at tage Ekstrabetaling for at fremme Sagerne hurtigere. Det andet var et Cirkulære til samtlige Amtmænd og Retsbetjente samt Politidirek-

tøren i København, som gaar ud paa at ophæve et Cirkulære af 19. August 1902. Dette sidstnævnte Cirkulære har ikke været at finde noget som helst Sted i Bøgerne og er altsaa ikke optrykt, og jeg har derfor ikke haft Lejlighed til at kunne gøre mig bekendt dermed, men det gik ud paa, at der til Ministeriet skulde indsendes en Beskrivelse af visse Domme, som var fældede første Gang over en Person, saaledes at Ministeriet kunde tage under Overvejelse, hvorvidt der var Grund til at formilde Straffen eller eventuelt helt ophæve den. Dette Cirkulære har den højtærede Justitsminister altsaa nu ophævet. Jeg kunde ønske at vide Grunden dertil. Det forekommer mig nemlig, at vi vel skulde søge at fjerne de sorte Pletter, men at det, som kunde siges at indeholde noget godt, skulde man dog ikke saadan stryge. Forholdet er altsaa dette, at nu lægger den højtærede Justitsminister igen Indstillingen angaaende Benaadning eller Formildelse af Straffen i de Dommeres Hænder, som have haft med den anklagede at gøre og maaske set sig gal paa ham, maaske ikke — thi de ere jo Mennesker — have kunnet frigøre sig for en personlig Antipati mod den vedkommende og som Følge deraf ikke kunne se saa uheldet paa Sagen som den, der staar helt udenfor og kun gør sig bekendt med Beskrivelsen. Det forekommer mig, at det Cirkulære, som den højtærede Justitsminister her har udsendt, er et Tilbageskridt, og jeg kunde, da jeg som sagt ikke har haft Lejlighed til at se det oprindelige Cirkulære, som ikke er aftrykt, ønske at vide, hvilke Grunde der var til at ophæve det, som efter min Mening absolut var noget godt for de anklagede og dømte.

Justitsministeren (*Svend Høgsbro*): Jeg takker de tre ærede Talere, der først havde Ordet i Dag, for den Tilslutning, de gav Tanken med det nu paa ny forelagte Lovforslag. Denne Tilslutning var jo ubetinget. Hvad angaar de Ændringer, som jeg har benyttet denne Lejlighed til at foreslaa i det alt vedtagne og stadfæstede Lovforslag, have de nu ogsaa overvejende fundet Tilslutning. Det var særlig den første ærede Taler, der gik ind derpaa. Ogsaa derfor takker jeg, og jeg paaskønner ogsaa, at det ærede Medlem har ydet Justitsministeriet sin Bistand ved paa egen Haand at undersøge, om der ikke maatte være andre Smaamangler, som der kunde være Grund til ved denne samme Lejlighed at rette. Jeg vilde nu tro, at det var hen-